

[Miljøministeren.]

fremhæve, at jeg er positivt indstillet over for en løsning af spørgsmålet, der er til gavn for såvel beskæftigelsen som for miljøbeskyttelsen. Jeg vil derfor foreslå, at det foreliggende forslag til folketingsbeslutning kommer til at indgå i folketingets overvejelser, når den omtalte indstilling fra udvalget foreligger.

Birte Weiss (S):

Jeg forstår miljøministerens bemærkninger på den måde, at han ikke mener, at vi skal kaste os hovedkulds ud i en gennemførelse af dette forslag på et måske lidt for spinkelt grundlag. I betragtning af, at vi kan forvente, at der inden for nogle ganske få uger kommer en betænkning fra et udvalg, som har siddet gennem længere tid og beskæftiget sig med spørgsmålet om støtteordninger i forbindelse med forureningsbekæmpelse, så synes jeg, at det er en rimelig opfattelse, så ministeren giver udtryk for.

Jeg vil ikke her ved behandlingen i dag tage hul på en større detaildiskussion om dette forslag, som jo drejer sig om, at der skulle ydes op til 500 mill. kr. i støtte til virksomheder, som på grund af de byrder, vi med miljølovgivningen lægger på virksomheder, ville have vanskeligt ved at klare sig i den aktuelle situation. Men med henblik på den senere behandling vil jeg gerne sige, at vi må gøre os klart, at der er nogle principielt vidtrækkende konsekvenser i det radikale forslag.

Vores miljølovgivning hviler jo på det hovedprincip, at det er forureneren selv, der skal betale. Hvis vi går over til at give egentlige statstilskud, altså direkte tilskud til virksomheder af den art, jeg nævnte før, så er vi så småt ved at forlade dette hovedprincip, så er vi allerede på vej over i at tænke på en lidt anden måde end den, der var grundlaget for vores miljølovgivning. Derfor tror jeg, at vi skal tænke os vældig godt om, inden vi helt nøje og, jeg havde nær sagt efter bogstaven, går ud i en beslutning, der følger den radikale formulering. Det betyder ikke, at vi afviser forslaget, det gør det på ingen måde. Det betyder blot, at vi mener, at man bør overveje, om der kan findes andre løsninger, som både er miljøvenlige og som løser beskæftigelseskrisen eller er med til det.

Det, jeg tænker på her, er det, som ministeren også ganske kort strejfede, nemlig at man måske kunne overveje, om der kunne laves låneordninger i stedet for at give egentlige statstilskud. Jeg tror, at det er en mulighed, som vi skal drøfte meget nøje i udvalget, for der vil være en række fordele ved dette i stedet for egentligt statstilskud.

Så vil jeg gerne sige, at det under alle omstændigheder bør være ordninger, hvor der er en indbygget kontrol med, at det går direkte til miljøfremmende foranstaltninger, og også, at det er lån, som kun kan gives til virksomheder, som på grund af miljølovgivningen er kommet ud i disse vanskeligheder.

Det kræver en nøjere undersøgelse at finde ud af, hvor meget beskæftigelse der egentlig er i det radikale forslag, og jeg synes, at man passende kunne benytte den tid, der nu så bliver, mens vi venter på den betænkning, som ministeren nævnte, til at undersøge, hvor meget beskæftigelse der ligger i forslaget.

Endelig vil jeg gerne sige, at når vi indtager denne lidt afventende holdning, så må det ikke misforstås. Det kan ikke være nogen hemmelighed, at socialdemokratiet vil gøre alt, hvad man overhovedet kan, for at hjælpe på den ulykkelige beskæftigelsessituation, vi har i landet i øjeblikket. Netop fordi vi betragter den som så alvorlig, netop fordi vi mener, at det er forkert med 150.000 arbejdsløse, vil vi gøre os nogle meget nøje overvejelser om, hvorvidt det netop er på dette punkt, vi kan bruge pengene bedst muligt.

Røtzler Møller (V):

Det, vi her har til behandling, er det fjerde forslag fra det radikale venstre om en beskæftigelsesfremmende politik til bekæmpelse af den økonomiske krise. Vi er da i hvert fald enige om, at vi skal nå henimod at få en højere beskæftigelse og bedre økonomiske forhold, og igen ved dette forslag viser forslagsstillerne deres gode vilje; men hvad er det så egentlig, forslagsstillerne vil? Vil man fremme beskæftigelsen med dette forslag, eller vil man fremme visse, og kun visse, miljøinvesteringer?

Forslagsstillerne vil selvfølgelig nok begge dele, men når man billedlig talt på denne måde ønsker at slå to fluer med ét smæk, ja,